

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6735 | 4 PAGINI - 30 BANI | VINERI 15 IANUARIE 1971

**Noi și
Congresul
nostru**
Să-ți privești
datoriile de la
aceeași înălțime
cu ele

Aflind, de la primele schimburi de replici, că inginerul RADU CATRINOIU, de la Uzina „Poiana” Cimpina, este născut pe data de 1 ianuarie, am fost imediat tentat să-l consider un excelent pretext pentru un reportaj. Speculațiile pe această temă, a noului an și a celui de al 27-lea pentru el, puteau fi, într-adevăr, nebanuit de interesante. Însă biografia interlocutorului meu nu mi-a dat nici un ajutor mai departe. Era pur și simplu o biografie ca oricare alta: a terminat Institutul politic-tehnic din Brașov în 1966 și de atunci lucrează fără întreruperi aici, la Cimpina. Nici măcar nu are de gând să plece în altă parte, în alt oraș, iar dacă are totuși o dorință anume, este și aceea mai curind naiv-romanticească și, în orice caz, inaplicabilă: „să mai fac încă o dată facultatea, însă, cu excepția pe care o am acum și cu virsta pe care o aveam atunci”.

Profesia sa nu are nici ea nimic extraordinar și magnific, nu numai pentru ochii unui necunosător din afară, ci și din modul cum relatează el însuși: „Nu mi fabricăm și nici nu proiectăm tractoare. Le reparăm numai. Iar în meseria mea, asigurind asistența tehnică în secții, nu știu dacă există ceva spectaculos, pen-

D. M.
(Continuare în pag. a II-a)

**Fișă pentru
o carte
de onoare**

Azi, vă prezentăm:
**ORGANIZATIA
U.T.C. A UZINEI
MECANICE
MUSCEL**

- 1968 — 60 ucetisti; în uzină se produceau lacete.
- 1971 — 39 organizatii de bază, cu 1.200 ucetisti; produsul uzinei, automobilul de rezervă „ARO-M 461” este exportat în peste 45 de state, din toate continentele, printre care Belgia, R.D.G., R. S. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R.F.G. și altele.
- Medie de virstă în uzină — 21 de ani; în fiecare an planul de producție a fost îndeplinit și depășit.
- Diploma de onoare a C.C. al U.T.C., decernată pentru rezultatele activităților muncii voluntar-patriotice din anul 1969.
- 650 tineri muncitori încadrați în 1970 în diferite forme de învățământ (liceu, școli tehnice).
- Locul I pe orasul Cimpulung Muscel și locul II pe județul Argeș, pentru acțiunile de muncă voluntar-patriotică din anul 1969 — 68.000 ore muncă și 875 tone fier vechi.
- 1969 — două Diplome de onoare acordate organizatiei de comitetul județean Argeș al U.T.C.
- În Belgia „ARO-M 461” a obținut locul I la „Raliul Pădurilor” și locul II la Raliul „Infernul smircurilor”, concurend cu firme din 8 state și avind ca rivali reprezentanții ai cunoscutelor firme Ford, Fiat, GAZ, Land Rover. Un succes al uzinei și, desigur, al tinerilor.
- Marea majoritate a cadrelor actuale de ingineri, maștrii și tehnicienii de constituție specializată care au început prin a fi muncitori ai uzinei și elevii în liceul seral.
- Ansamblul folcloric muscelan „Carnati”, format mai ales din tinerii sălășlii ai uzinei, se bucură de un frumos prestigiu în județul Argeș, dar a reușit cu succes turnee și în R. S. Cehoslovacă, Belgia și Olanda, pregătindu-se acum pentru noi spectacole în Elveția și Anglia.
- Animatorii principali ai ansamblului brigăzii, echipei de dansuri și formalei de teatru și uzinei — tinerii.
- 1970. În colectivul expediției românești trans-atlantice au participat în drum și tinerii Constantin Lădu și Ion Cătarănelu, din uzină, împreună cu două mașini „ARO-M 461”.
- Printre delegații la Congresul al IX-lea al U.T.C. din Iosifescu, secretarul organizatiei U.T.C. din secția școlară și, totodată, cîștigătorul „Cucui schiorului muscelan”, ediția 1969—1970.

ION TRONAC

Cum pregătim cadrele pentru agricultură ?

În județul Teleorman se cercetă legumicultorii, dar se școlărează viitori specialiști în... îmbunătățiri funciare !

Agricultura noastră, aflată într-un proces continuu de modernizare, presupune cadre calificate care să asigure un ritm accelerat creșterii producției vegetale și animale. Totodată, una din cerințele acute ale acestui proces de dezvoltare a agriculturii o constituie diversificarea structurii profesilor existente. În județul Teleorman, unde agricultura ocupă un loc însemnat, actuala structură a profesilor agricole argumentează în sprinjalul largirii sferii de orientare școlară și profesională, mai ales în ceea ce privește absolvenții clasei a VIII-a ai școlii generale din județ ce se școlărează prin rețeaua Ministerului Agriculturii și Silviculturii (a se vedea tabelul A, din pag. 3), vom începe cum e și firesc, cu cadrele care se pregătesc prin liceele agricole. În actualul cincinal vor absolvi primele promoții de tehnicieni de diferite specialități. De la început se impune o constatare: deși județul este profilat pe culturi agricole, în cadrul cărora legumicultura deține un rol important, nu întinim, în rîndul specialităților respective, pe acelea de agronomi sau horticultori. Se motivează că sînt prea multe cadre de agronomi și horticultori, dar realitatea este că nici cele existente nu sînt folosite în producție, ci dețin posturi administrative în C.A.P. Direcția agricolă județeană trebuie să mediteze mai mult asupra specialităților cu studii medii pe care-și va lua în momentul de față. Pe de altă parte, în orientarea școlară și profesională a absolvenților clasei a VIII-a trebuie să se insiste mai mult asupra unui echilibru

M. CRISTEA
(Continuare în pag. a III-a)

**DUPĂ RAIDUL NOSTRU ANCHETĂ
„ACTIVITATEA DE PRODUCȚIE —
LA NIVELUL PARAMETRILOR
ÎNSCRIȘI ÎN PLAN”**

SEMNALAM ÎN RAIDUL-ANCHETA ORGANIZAT DE ZIARUL NOSTRU, PUBLICAT MARTI 12 IANUARIE A.C. EXISTENȚA NEDORITĂ ÎNCA DIN PRIMELE ZILE ALE ANULUI A UNOR DEFICIENȚE ÎN DESFAȘURAREA ACTIVITĂȚII PRODUCTIVE, CAUZATE ÎNDEOSEBI DE UNELE ANOMALII PREZENTE ÎN RELAȚIA FURNIZOR-BENEFICIAR. ÎN DORINȚA DE A CONTRIBUI, DINCOLE DE CONSEMNAȚIA ACESTORA, LA SOLUȚIONAREA LOR CIT MAI RAPIDA NE-AM ADRESAT

Priceperea, pasiunea, atenția în exploatare, iată „combustibilul” cu care funcționarele utilizează ultramodernul dotare secției prelucrări a F.M.U.A. București

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ministrul afacerilor externe al Italiei, Aldo Moro

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit joi dimineața, la Predeal, pe ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene, Aldo Moro. La primirea au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Vasile Cliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Iacob Ionașcu, ambasadorul României în Italia. Au fost de față Niccolò Moscato, ambasadorul Italiei în România, și Roberto Ducci, ambasador, director general al afacerilor politice. În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej, a fost subliniat evoluția pozitivă a relațiilor româno-italiene, relații bazate pe o îndelungată tradiție de prietenie între popoarele române și italiene, și s-a exprimat dorința comună de a dezvolta legăturile și colaborarea între România și Italia. Au fost relevate, totodată, posibilitățile largi ce există pentru extinderea în continuare, pe toate planurile, a cooperării bilaterale, în interesul popoarelor române și italiene, al colaborării și înțelegerii internaționale. De asemenea, au fost abordate unele probleme ale situației politice din lume și s-a relevat dorința României și Italiei de a contribui la stabilirea unor relații de bună conviețuire între statele europene, în interesul stabilității și păcii pe continent. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate. În numele președintelui Republicii Italiene, Giuseppe Saragat, ministrul afacerilor externe al Italiei, Aldo Moro, a adresat președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, invitația de a vizita Italia. Invitația a fost acceptată cu plăcere. Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și soția Elena Ceaușescu, au reținut la dejun pe ministrul afacerilor externe al Italiei și persoanele care îl însoțesc. (Agerpres)

FURNIZORII FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU BENEFICIARII

Au fost expediate primele zeci de tone restante

Scuze fără acoperire

Discernămint și fermitate în elaborarea temelor de proiect

12 ianuarie 1971. La Combinatul chimic din Făgăraș sesizarea făcută de ziarul nostru privind nerealizarea programului de producție la Fabrica de medicamente și produse chimice „Terapia” din Cluj la sortimentul cloranfenicol, ca urmare a neprimirii la timp a dinonitro-etil-benzenului a fost analizată cu operativitate. În aceeași zi au fost expediate primele 48 tone, rămînînd ca pînă la data de 16 ianuarie să fie livrată întreaga cantitate planificată pe luna ianuarie. Analizînd cauzele nerealizării acestei poziții în 1970, fapt care a determinat rămînerea în urmă la Fabrica „Terapia” din Cluj, inginerul șef cu producția la sectorul organic, Iosif Vlad ne-a spus: „Contractul cu Terapia Cluj a prevăzut pentru 1970 li-

Printre alte „scuze” oferite reporterului, pentru nerealizarea în prima decadă a lunii ianuarie a 82 de tractoare fizice, conduceră uzinei brașovenă reclama în articolul „Deficiențele din 1970 se mențin și în această săptămîină” din ziarul nostru din 12 ianuarie, faptul că Uzina de tevi „Republica” din Capitală nu le-a livrat în termen materialele contractate. Sîntem la laminoșișii „acasă”. Par foarte surprinși de afirmațiile beneficiarilor lor de la Brașov și se grăbesc să ne demostreze contrariul. Conform celor două contracte încheiate cu Uzina de tractoare — ne spune totuși Angelus Dumitrescu, șeful serviciului desfaceri, concretizîndu-ne cele relatate cu documentele respective, trebuie să le livrăm

Așa cum se afirma în articolul „Ne-am împotmolit la...”, calitatea din ziarul nostru din 12 ianuarie, o importantă lucrare de investigație vizind dublarea capacității secției de bare trase și modernizarea acționării laminozului de profilă a Uzinei „Oțelul roșu”, va fi mult amînată peste termenul inițial. Beneficiarul pune totul pe seama Institutului de proiectări laminare București care, „deși își asumase sarcina predării documentației la finele anului 1970, nu a respectat acest termen” — spun totuși de la „Oțelul roșu”. Din discuțiile cu șeful de proiect, inginerul CONSTANTIN FLOARES, cu conducerea Institutului, însă,

ADINA VELEA
(Continuare în pag. a II-a)

R. LAL
(Continuare în pag. a II-a)

L. R.
(Continuare în pag. a II-a)

SE POT SIMȚI CA „ACASĂ” LOCATARIII CĂMINELOR MUNCITOREȘTI ?

La conferința de dare de seamă și alegeri a organizației U.T.C. de la Uzinele textile „Oțelul” din Sf. Gheorghe, muncitorii Hona Furi atrăgea atenția asupra condițiilor de viață ale tinerelor care locuiesc în căminul de fete. Pe scurt, iată ce solicitau tinerelor muncitoare, o sală de club, televizor, bibliotecă și jocuri distractive, o reculecare a chiriei, repararea ferestrelor, înlocuirea perdelelor, asigurarea unei încăl-

ziri suficiente. De atunci au trecut aproape două luni și am dorit să vedem cum au fost rezolvate sesizările. Locatarii U.T.C. există cineva — muncitorii Esther Balasz — care se ocupă de problemele legate de cămin. Atunci cînd este privită din exterior, clădirea căminului nu poate fi acuzată de neopitalitate, dar trecîndu-i pragul, impresia se schimbă. De la ușă răzbate un puternic miros de mîncare. Cauza? Tineretele Sasz Iuliana și Szekely Yryana fac mîncare în bucătăria de la etaj cu ușa deschisă. Pe coridor, pare că nu s-ar fi măturat de dimineață, peste tot praf și noroi. Fetele își curăță încălțămintea pe coridor dar fiecare susține că a măsurat și că altele au uitat să măture. Administratorul Bella Koto ne spune că în fiecare zi are discuții cu unele dintre locatari în legă-

tură cu aspectele semnalate, dar degeaba... Fetele fac tot cum vor, iar organizația U.T.C. nu-și face simțită prezența. E de mirare că asemenea lucruri se petrec într-un cămin de fete, unde ar trebui să domnească o ordine exemplară.

Revenind asupra condițiilor

V. RARES
O. NEGRU
(Continuare în pag. a II-a)

Călători
Gara de Nord. Plecări și întorcări. Uneori un buchet de flori purtat cu degete înghetate. Uneori o îmbrățișare zgomotoasă și surisul pierdut al cuiva care vrea să treacă mai departe. ...Călători către niciunde, întinzînd sub acoperișul de sticlă așezat în unghiuri înșelătoare, în sălile de așteptare, în restaurant, dincoace de sticlă cu tăieturi rotunde a biroului de informații, în dreptul tonetelor unde se vînd ziare, fișări, loc în plic, ciocolată — pîndind limbile grooșii ale ceasornicilor și sunetul vocii crainice ascuns printre stîngăile de neon și fier, pocnind grabit plecări și întorcări apropiate. Și, iată, la ora la care începem raidul, ora 22.15, o parte doar din brigada Olescu, Maria și Dumitru Olescu, Simion Olescu și Ion Stănoaie de la Energo-montaj,

Foto-anchetă
vintură dintr-un loc în altul cu palmele înnfundate în buzunare, căuind parcă ceva anume, un loc al liniștii prefăcîtorii lor așteptări și plecări, și neîntîlnind decît ușa primitoare a restaurantului sau a bufetului expres. Tînarul din instantaneul nostru, abia a ieșit din spital, și-a cumpărat, ce-i drept, bilet de tren pentru Miercurea-Ciuc, dar n-a mai apucat să plece, și Foto anchetă realizată de: CONSTANTIN STOICU VASILE RANGA
Continuare în pag. a III-a

DIFUZIA RĂSPUNDERII

de ACULIN CAZACU

Anii din urmă, predominanți mai mult și mai intens ca oricînd, de omniprezența înțelepciunii colective a partidului nostru, de inserția minții sale sigure în miezul prefacerilor sociale, cu cunoscute lansarea largă și metodică în practică, în viață, a ideilor de perfecționare multilaterală și de echitate socială. Extrase din cadrul programatic al partidului, aceste idei se îngemănează și dobîndesc, zi de zi, o forță materială prin extensia răspîndirii și cuprinderii lor în masă. Operă colectivă prin excelență, finalizată prin dinamizarea resurselor autentice ale democrației, perfecționarea societății noastre solicită instituirea fermă, la orice loc de muncă, a unui angrenaj amplu al răspunderii comunitare cu cea individuală. Investite cu atributul finalității, actele majore ale perfecționării sociale presupun o „diviziune” armonioasă a răspunderii, pe toate palierele activității economice, culturale, politice etc. Diviziune, în fapt, imposibilă în afara reversului său profesional, cel al competenței. În jocul dialectic dintre răspundere și competență se naște inițiativa, capacitatea de orientare, puterea de sinteză și în genere — tot ansamblul de calități care îl fac capabil pe individ să se judece pe sine lucid și să acționeze asupra mediului său în termenii de eficiență, randament, progres.

Tocmai de aceea nu mi pot infrîna o reacție negativă la opinia sau comportamentul celui care, situat pe una sau alta dintre treptele funcționale ale ierarhiei de serviciu, își imaginează poziția ce-o deține ca pe un dat privat ce trebuie conservat cu orice preț, expus cit mai puțin sau chiar deloc oricăror periclitări, chiar dacă viața o cere. Individul de acest tip refuză, de cele mai multe ori tacit, să se angajeze plenar, necondiționat, în exercitarea deplină, pe toate planurile, a atribuțiilor care îi revin. El generează, astfel, un fenomen destul de larg răspîndit — acela al difuzării în sus a răspunderii, spre trepte ierarhice superioare. Am întîlnit, de pildă, și nu o dată, în diferite întreprinderi, ingineri șefi de secție, la nivelul cărora ajungeau spre soluționare probleme ce ar fi trebuit să intre, evident, în componența maestrului sau chiar a șefului de echipă. Dominat de fluxul de informații netriate, neselectate, ce-l asaltează de jos, inginerul se îndreaptă — la rîndul său — spre conducerea tehnică sau administrativă a întreprinderii, la început sub forma unei consultări în legătură cu decizia ce ar trebui luată dar, treptat, cu o obișnuință ce se va exprima, în cele din urmă: în „pasarea” cadrului celor mai multe dintre decizii în sus, pe un unghi ce se închide la director. Dacă se închide căci uneori asistăm și mai departe la o difuzie a răspunderii spre centrul industrial sau minister. Fenomenul acesta, asociat adesea unui anumit „fetişism al funcției”, precum și a unei înțelegeri deformate a principiilor elaborării colective a deciziilor, izvorăște — cred — din minusuri adînci ale pregătirii profesionale, din cariere substanțiale înțime a competenței, cărora se asociază — de cele mai multe ori — un fond moral defectuos.

Răspunderea — tratată uneori doar ca un concept etic — este prin dinamismul și complexitatea conținutului său o realitate polivalentă și multidirecțională. Ea traversează zone foarte variate ale personalității, are o reacție inversă la unidimensionalizarea. Admit doar acel dinamism al răspunderii care se bazează pe o delimitare riguroasă a „spațiilor de variație” a competențelor, care angajează global personalitatea și curajul, siguranța de sine și autoconștiința valorică, spiritul inovator. Principiul, răspunderea personală nu se sustrage ideii de activitate colectivă, ci potențează spiritul colectivului, îi dezvaluie fațetele noi. Cel care gindește altfel nu face decît să se ascundă în dosul unor prin-

(Continuare în pag. a II-a)

de peste hotare

Acord în Iordania

AMMAN 14 (Agerpres). — Guvernul iordanian și reprezentanții organizațiilor palestinene au ajuns la un nou acord, care stabilește un program concret și urgent de aplicare a hotărârilor de la Cairo și Amman, în vederea normalizării situației în Iordania, a anunțat postul de radio Amman. Acordul interzice declanșarea unor noi atacuri armate de către o parte împotriva celeilalte. S-a hotărât, totodată, constituirea unui comitet comun, care să stabilească amplasarea bazelor organizațiilor de comandă palestinene pe teritoriul iordanian.

Acordul prevede, de asemenea, ca, până la 22 ianuarie, toate armele deținute de unitățile speciale de miliție ale celor două părți să fie colectate în arsenalul ce se va afla sub supravegherea Comandamentului armatei iordaniene și, respectiv, sub cea a Comitetului Central al Organizației pentru Eliberarea Palestinei. În baza noului acord, fedaii și vehiculele lor se vor putea deplasa în deplină libertate pe întreg teritoriul iordanian. Ei nu vor putea fi arestați fără avertizarea prealabilă a Comandamentului palestinian. Atât autoritățile iordaniene, cât și conducerea organizațiilor palestinene s-au angajat să elibereze pe toți oștii până la 20 ianuarie.

CONVORBIRI SADAT—PODGORNII

PREȘEDINTELE Republicii Arabe Unite, Anwar Sadat, și președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Nikolai Podgornii, au început, joi, la Palatul Kubhah din Cairo, convorbiri oficiale.

Agenția TASS relatează că, în cursul convorbirilor, a avut loc un schimb de opinii în problemele dezvoltării continue a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și R.A.U., precum și în legătură cu o serie de probleme actuale ale situației internaționale. Părțile au acordat o atenție particulară situației din Orientul Apropiat.

În aceeași zi, Nikolai Podgornii, însoțit de Anwar Sadat și de alți conducători ai R.A.U., a plecat spre Assuan, pentru a participa la festivitățile prilejuite de încheierea construcției acestui complex hidroenergetic.

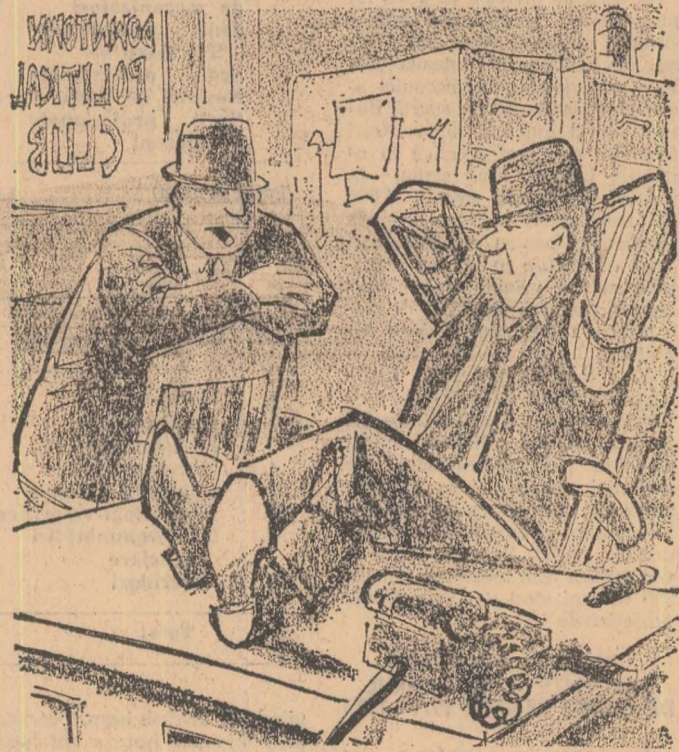
Ședința Consiliului Băncii Internaționale de Investiții

MOSCOVA 14. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Dru, transmite: La 12 și 13 ianuarie a.e., a avut loc la Moscova cea de-a doua ședință a Consiliului Băncii Internaționale de Investiții.

La ședința Consiliului au participat reprezentanții impunerții din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Mongolă, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Sovietice

PROCURORUL MILITAR Fernando Lyon, însoțit de procurorul asasinatului comis la 22 octombrie anul trecut, împotriva comandantului forțelor armate chilene, generalul Rene Schneider, a sennat dispoziția de trimitere în judecată a amiralului în retragere Hugo Tirados Barros, fost comandant șef al forțelor navale, sub acuzația de complicitate la atentat. Barros este a treia fostă înaltă oficialitate militară implicată în acest proces. Ceilalți doi ofițeri superiori inculpați sunt generalul în retragere Camilo Valenzuela, fost comandant al garnizoanei din Santiago de Chile și generalul Roberto Viaux.

Procurorul Fernando Lyon a supus interogatoriilor și confruntărilor pe alți patru inculpați — Jaime Requena, Luis Adolfo Gallardo, Juan Enrique Prieto și Sergio Topelberg — primii trei fiind acuzați ca autori ai asasinatului, iar ultimul de complicitate.

În legătură cu acordarea dreptului de vot finierilor americani în vîrstă de 18 ani la alegerile prezidențiale, caricaturistul ziarului International Herald Tribune comentează sarcastic opiniile adversarilor acestei măsuri: „Tinerii nu trebuie să voteze pînă cînd nu sint destul de mari ca să li se spună cum”

Vizita delegației economice române în Franța

PARIS 14 (Agerpres). — Joi, a sosit la Paris delegația condusă de tovarășul Manea Mănescu, președintele Consiliului Economic al Republicii Socialiste România, pentru a participa la cea de-a treia sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-franceze de cooperare economică, științifică și tehnică.

Cele două părți au reliefat importanța vizitei făcute în Franța de președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, apreciind-o ca o nouă etapă remarcabilă în evoluția ascendentă a bunelor relații dintre Republica Socialistă România și Republica Franceză. Această vizită a oferit noi și importante perspective intensificării schimburilor comerciale româno-franceze, cooperării economice, industriale, științifice, tehnice și culturale, care se dezvoltă — ca și ansamblul relațiilor dintre cele două țări — pe baza solidă a respectării principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și colaborării reciproce avantajoase.

Examinînd bilanțul activității desfășurate în domeniul cooperării economice, științifice și tehnice dintre România și Franța și evoluția schimburilor comerciale bilaterale în perioada care s-a scurs de la cea de-a doua sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-franceze de la București, (ianuarie 1970), cele două părți au luat act cu satisfacție de rezultatele obținute.

tală româno-franceză de cooperare economică, științifică și tehnică. Joi după-amiază la Palatul Lutru din Paris a avut loc deschiderea lucrărilor celei de-a treia sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale româno-franceze. Cele două părți au reliefat importanța vizitei făcute în Franța de președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, apreciind-o ca o nouă etapă remarcabilă în evoluția ascendentă a bunelor relații dintre Republica Socialistă România și Republica Franceză. Această vizită a oferit noi și importante perspective intensificării schimburilor comerciale româno-franceze, cooperării economice, industriale, științifice, tehnice și culturale, care se dezvoltă — ca și ansamblul relațiilor dintre cele două țări — pe baza solidă a respectării principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și colaborării reciproce avantajoase.

Examinînd bilanțul activității desfășurate în domeniul cooperării economice, științifice și tehnice dintre România și Franța și evoluția schimburilor comerciale bilaterale în perioada care s-a scurs de la cea de-a doua sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-franceze de la București, (ianuarie 1970), cele două părți au luat act cu satisfacție de rezultatele obținute.

Conferința asupra Vietnamului

PARIS 14 (Agerpres). — În capitala Franței a avut loc joi cea de-a 99-a reuniune în cadrul conferinței cvadripartite în problema Vietnamului. Luînd cuvîntul, Nguyen Thi Binh, șeful delegației Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud, a arătat că principala problemă care trebuie reglementată în vederea încetării războiului în Vietnamul de Sud și reinstaurării păcii este retragerea completă a trupelor S.U.A. și ale aliaților lor de pe teritoriul sud-vietnamez. Lipsa oricărui progres la conferința cvadripartită de la Paris, a spus Nguyen Thi Binh, constă tocmai în faptul că S.U.A. refuză să-și retragă complet trupele din Vietnam.

În intervenția sa, Xuan Thuy, șeful delegației Republicii Democratice Vietnam, a protestat împotriva recetelor atacuri ale S.U.A. asupra teritoriului R.D.V. Referindu-se la turele întreprinse de ministrul american al apărării Melvin Laird, într-o serie de țări din sud-estul asiatic, Xuan Thuy a declarat că acesta a demonstrat, încă o dată, că Administrația S.U.A. nu numai că prelungește, dar intensifică războiul declanșat în Vietnam.

NAȚIONALIZĂRI ÎN BOLIVIA

GUVERNUL BOLIVIAN a hotărît naționalizarea întreprinderii americane „International Metal Processing Company”, specializată în prelucrarea reziduurilor din industria minieră. A fost creată, de asemenea, o comisie specială care urmează să stabilească cuantumul compensației ce va fi acordată proprietarilor companiei.

După cum a declarat ministrul bolivian al minelor și metalurgiei, Eduardo Mendez Pereira, hotărîrea guvernului bolivian se încadrează în actuala politică economică vizînd prelucrarea controlului asupra resurselor naturale ale țării.

PE SCURT

IERI DIMINEȚĂ a avut loc la Santiago de Chile cea de-a 70-a sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-braziliene în schimbul ambasadorului elvețian Giovanni Bucher, răpit de membrii unei organizații ilegale. Deținuții — 59 de bărbați și 11 femei — au părăsit Brazilia în cursul nopții la bordul unui avion special. Înainte de a părăsi Brazilia, autoritățile au citit deținuților un decret prezidențial prin care se interzice, pentru totdeauna, unui număr de 68 dintre ei, revenirea în țară.

La Rio se așteaptă ca, în orice caz, urmează să se elibereze pe Bucher, dar nu înainte de a avea o dovadă că deținuții au sosit la Santiago.

DELEGAȚIA P.C.R. ÎN R. P. POLONĂ

ÎN CONTINUAREA vizitei pe care o face în R.P. Polonă, la invitația C.C. al P.M.U.P., delegația de activități ai P.C.R., condusă de Șion Bujor, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., a fost primită de Ștefan Olsozowski, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P.

INCIDENTE LA BELFAST

PENTRU A TREIA NOAPTĂ consecutiv, în capitala nord-irlandeză, Belfast, au avut loc incidente care au opus mai multe grupuri de demonstranți catolici și protestanți. Cele mai intense ciocniri s-au semnalat în cartierul Springfield și Bally Murphy, unde grupuri de tineri au atacat cu pietre o cașarmă a soldaților englezi staționați în Irlanda de Nord. Poliția și miliarii englezi au intervenit operînd numeroase arestări.

DUPĂ CUM INFORMEAZĂ agenția A.D.N., secretarul de stat de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.D. Germane, Michael Kohl, va avea, la propunerea sa, o nouă întâlnire cu secretarul de stat la Cancellaria Federală a R.F. a Germaniei, Egon Bahr. Întîlnirea urmează să aibă loc vineri, 15 ianuarie, la Bonn.

„COSMOS-391”

ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat joi satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-391”, care va continua cercetarea spațiului cosmic în conformitate cu programul stabilit anterior. Agenția TASS precizează că aparatul științific instalat la bord funcționează normal.

PREȘEDINTELE NIXON a sennat legea cu privire la unele vânzări de arme în străinătate, care cuprind între prevederile ei și anularea faimoasei „rezoluții Tonkin” (legea fusese anterior votată în cele două Camere ale Congresului S.U.A.). După cum se știe, „rezoluția Tonkin”, adoptată în 1964 de Congres, a fost utilizată de președintele Lyndon Johnson pentru angajarea trupelor americane în agresiunea din Vietnam. Actuala administrație a consimțit la anularea rezoluției argumentînd că, pentru menținerea și continuarea participării forțelor americane la războiul din Indochina, nu ar mai fi necesar un act legislativ, fiind suficientă exercitarea drepturilor pe care le are președintele în calitate de comandant-șef al armatei.

Vor răsări asemenea sonde plutitoare și de-a lungul coastelor sud-vietnameze?

● Legea de la Saigon și goana după „aur negru” ● Cînd magnații nu se tem de riscuri...

● Afaceri ciudate cu consecințe politice

PETROLUL, RĂZBOIUL ȘI... ÎNTREBĂRILE SOLDATILOR

Microfonul și aparatul de filmat nu i-a intimidat. Băietăndră în uniformă militară repetat întrebarea devenită obsesivă: pentru ce purtăm acest război? Eventuala glorie postumă, cu o decorație și o scrisoare-tip de mulțumire expediată de Pentagon, nu putea să le ofere liniștea rănită. Dimpotrivă. Mășinăzînd prin jungla sauzăzînd în laberele de cormor se simțeau incalzit de același gînd: ce căutăm în Vietnam?

Admirabilul film de televiziune, realizat de un reporter curajos — film pe care l-am vizionat miercuri seară pe micul ecran — multiplică această întrebare, apăsătoare pentru conștiința Americii. Oficialitățile de la Washington au încercat, desori, să răspundă. Discursurile, broșurile și conferințele de presă nu izbuteau, însă, să pună în relief argumente convingătoare. Frazele frumoase rostite pe un ton patetic, ocoluș sistematic al suferințelor. Cele 75 cuvîntări ale lui Laird pe tema „vietnamizării”, de pildă, n-au avut nici o referință la... petrol. Omișiunea ar putea părea neglijabilă. Dar la un examen mai atent se va constata că „aurul negru” începe să joace un rol și în acest colț al lumii.

Către sfîrșitul anului 1970 o lege trecută prin „parlamentul” saigonesez obține ratificarea prezidențială. Mașina sud-vietnameză de fabricat legi are o producție destul de bogată și, de aceea, în cele mai multe cazuri textile votate și parafate sint acoperite de uitate. Legile sennate de Thieu a fărulare excepție. În paragrafele ei, redactate potrivit obișnuințelor avocătesci, se prevedea acordarea dreptului de a se întreprinde prospecțiuni petrolare în largul coastelor sud-vietnameze. Beneficiarii erau, firește, americani.

Oare acești domni serioși cheltuiesc milioane de dolari la împlîmple? În fond, de ce nu se caută petrol în... Alpi? Ar fi poate mai agreabil decît în vecinătatea unui teatru de război. Căutătorii de petrol nu

sînt, totuși, prizonierii hazardului. LE MONDE, într-un articol al lui Jacques Decornoy, ne inițiază în culisele unei afaceri de proporții. În 1969, zece societăți americane au întreprins lucrările pregătitoare a funciei petrolului a devenit o certitudine iar specialiștii Saigonului s-au grăbit să pună la punct legea necesară. Șase companii americane, o societate canadiană și încă două japoneze s-au angajat în explorarea comorii din adîncuri. Afacerea presupune, însă, investiții considerabile. Grupurile petrolare se arată dispuse să le facă în podida războiului ce devastează această zonă. Cum se explică surprinzătoare asumare de riscuri? LE MONDE se întreba dacă nu cumva aceste grupări au primit asigurări ferme la Washington că S.U.A. vor „define” în continuare Peninsula Indochineză. Investițiile au coincis cu lansarea politicii de „vietnamizare”, politica denunțată ca fiind o formulă de perpetuare și extindere a singerosului conflict. De altfel, afacerea nu se rezumă la Vietnam. S-ar părea că Tailandă și Cambodia posedă, de asemenea, resurse petrolare. Privite disparat par niște simple episoade consumate pe scena economică. Dar faptele se înlănțuiesc și se nasc bănuieii ce ne conduc către culisele politice. Șase luni după pînchul de dreptă a la Pnom Penh, observă tot cotidianul parizian, s-a încheiat un acord cambodgian-tailandez privind... un program de prospecțiuni. Asemenea prospecțiuni necesită fonduri, utilaje și specialități de care nu dispun nici Bangkokul și nici Pnom Penh. Evident, acordul reprezintă un paravan pentru implantarea unei societăți străine (naționalitate acestora o divulgase chiar ambasadorul S.U.A. în Tailandă care, din 1969, prevestea „o foarte, foarte mare afacere” care nu s-ar limita doar la golful Tailandez, ci ar afecta și coastele Malayeziei și Indoneziei și care ar privi șase societăți dintre care cinci... americane).

Giganții americani ai „aurului negru” au intrat în acțiune fără ezitări, fără nici o urmă de reținere, pentru că nu-i vorba de un zăcămint oarecare.

„Miza” jocului are o neașteptată însemnătate. WELTWOCHÉ cita pe conducătorul unei companii petroliere: „Comparate cu cele ce se găsesc în largul coastelor Asiei de sud-est, resursele Louisianai seamănă cu o marcă poștală aplicată pe spatele unui elefant”. Un geolog american — care studiază de 15 ani această zonă — preține că în numai 5 ani „cîmpurile petrolare” din largul coastelor Tailandeză, Cambodgiei, Malayeziei, Vietnamului de sud și Indoneziei, pot să producă zilnic 400.000.000 barili. Cifrele cunoscute arată proporțiile descoperirii.

Apariția acestui „depozit petrolier”, care ar putea fi cel mai important pe care îl cunoaște Terra, modifică datele tradiționale ale unei probleme complicate. LE MONDE amintește că Washington este un uriaș consumator de petrol, o bășcă să facă apel la cele mai diferite piețe pentru a-și satisface necesitățile (S.U.A. vor avea nevoie în 1980 de 24.000.000 barili pe zi iar în prezent producția americană atinge, cotidian, 10.000.000 barili). Petrolul asiatic ar înlăuntra multe nelinișți soluționînd în condiții avantajoase (sub aspect economic) destule dificultăți actuale ale Washingtonului. Dar cum vor reacționa populaerea asiatică, adevărații stăpîni ai acestor bogății? Cu această întrebare încep dilemele magnaților petrolierii, dileme ce nu rămîn fără ecou la Casa Albă. WELTWOCHÉ amintește că „asemenea predecesorului său Johnson, președintele Nixon este legat de lumea petrolului”. Desori, în istorie, petrolul a fost amestecat cu sine. Se reeditează nefastele împlîmple ale trecutului în acest colț nefertic al Asiei?

Despre petrol nu se spune nimic în declarațiile oficiale privind politica americană în Asia. Poate pentru ca soldații americani să nu descopere, u-luși, răspunsul la întrebarea ce-i obzedează și pe care aparatul de filmat a transmis-o pe micul ecran: pentru ce purtăm acest război?

E. O.

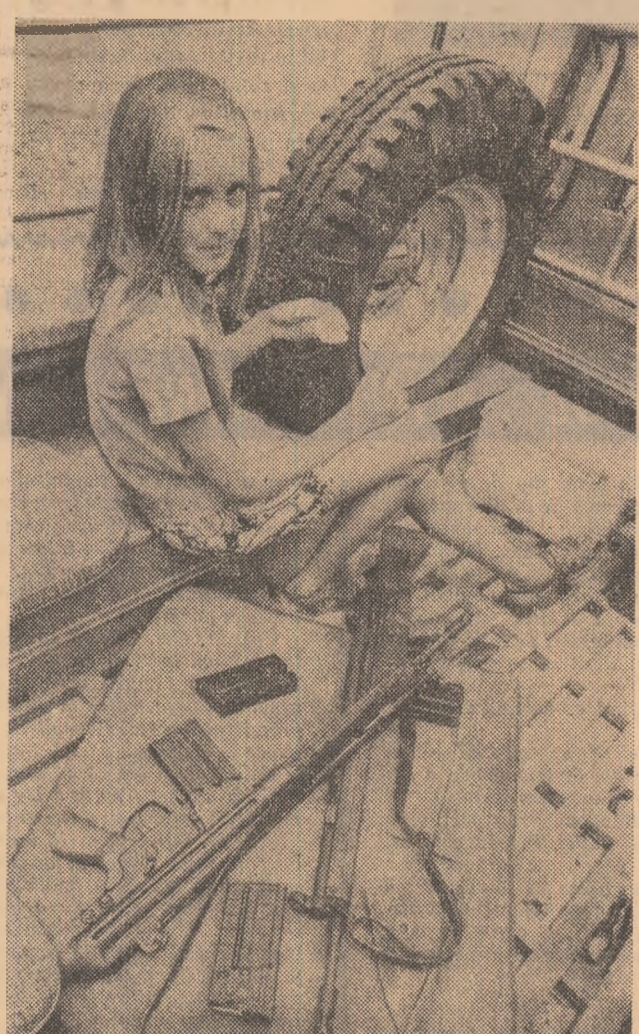
ASEDIAȚII DIN CANZELE

După o așteptare de șapte luni, doi reporteri ai revistei vest-germane „Der Stern” au primit, în sfîrșit, permisiunea de a vedea la fața locului ce se întîmplă în două din așa-numitele „provincii portugheze de peste mări” — Angola și Mozambic, unde, de peste un deceniu, armata Lisabonei încearcă, fără succes, să înăbușe lupta de eliberare a populațiilor respective. Timp de o lună, ei au străbătut, în vehicule ale armatei portugheze și cu toate măsurile de precauție și securitate devenite normă pentru deplasarea în aceste teritorii, 12.000 de km. Primul reportaj al acestor călătorii, însoțit de câteva fotografii realizate, este o mărturie a sărăcii de teamă și izolare în care se află în Angola reprezentanții politici colonialiste.

Ajunși la Bolongongo, un

orașel din nordul Angolei, reporterii de la „Der Stern” au făcut o vizită la o plantație de cafea din apropiere. Proprietarul plantației, von Rochow, descendent al unei vechi familii aristocrate germane, a sosit aici cu 18 ani în urmă și este singurul plantator care a mai rămas în vastele zone de luptă ale Angolei. Probabil pentru faptul că numai anul trecut plantația de 2.500 de hectare a adus un profit brut de peste cinci milioane de mărci. Cum arată însă viața pe plantațiile de cafea Canzele a lui Friederich von Rochow? Să-i lășăm pe cei doi reporteri de la „Stern” să vorbească. Momentan, ei se află în convoiul format din mașina lor și două turisme militare de teren „Unimog” pe care se află 14 soldați portughezi înarmați cu puști automate. Trezecim print-un sat. Căsele sint goale. «Evacuati» spune căpitanul. Locuitorii i-au ajutat

pe teroriști. Au fost strămutați. „Teroriștii” sint membrii „Mîșcării populare pentru eliberarea Angolei” a lui Agostinho Neto, care acțiunează și în această regiune. Mașinile urcă un deal. „Prin tufe de cafea trece un gard de sîrmă ghîmpată. Apare un turan întărit înalt de 15 metri, cu ferestre zăbrălită și crenele. Am sosit la plantația de cafea Canzele”. Căzetele are din toate punctele de vedere, înfrîșnate unei cetăți asediata. Familia proprietarului von Rochow își petrece viața în turnul întărit, cu ziduri groase de beton armat capabile să reziste chiar unui atac cu grenade. Un generator propriu asigură iluminatul precum și funcționarea emițătorului de radio prin care se ține legătura cu posturile de poliție și garnizoanele militare din apropiere. Porți și uși rulantă de oțel, panouri de oțel la ferestre, vopsele în alb și roșu, ca blazoanele castellanilor feudali. Provizii serioase de alimente. Și, evident, un adevărat arsenal, depozitat în două marșauri 7 puști automate, 6 pistoale automate, 20 puști Mauser, o pușcă de vîntoare, 5 întite, 6 pistoale, 10.000 de gloanțe. Armata particulară a plantației este formată din 23 de oameni, care patrulează zi și noapte. Izolarea este aproape totală. La vîntoare a trebuit să se renunțe de mult. Pentru aducerea zarzavetului de la grădina plantației, care se află la 10 km de turnul întărit, se pleacă, cu autoturismul de teren, ca într-o mică expediție. Armele sint indispensabile. „Mai de mult, povesteste Alexandra, fiica plantatorului, în vîrstă de 10 ani, mă

Fiica plantatorului: „Tata mi-a interzis să mă mai plimb”.

duceam totdeauna acolo să mă plimb. Acum, tata mi-a interzis să mă mai duc. Nici măcar cu Johanna (instituțioara Alexandrei) și cu Ierusalim (unul din cei 13 copii de pază ai plantației). Și Johanna știe chiar să tragă”. Camarazii de joacă au dispărut și, ca toți ceilalți, și Alexandra poate părăsi turnul numai sub escortă. Bugetul „militar” al fa-

militar Rochow: 2 milioane de mărci anual! Cetelele milioane îi fin însă claustruți la Canzele, în mijlocul unei populații în mod firesc ostile tuturor celor care au venit de nu se știe unde, pentru a-și satisface setea de aur, de dominație sau de aventură.

BAZIL ȘTEFAN

Din turn, legătura radio cu poliția și armata colonialistă este menținută permanent...

La Singapore a început ieri Conferința Commonwealth

SINGAPORE 14 (Agerpres). — După cum era de așteptat, intenția declarată a Marii Britanii de a ridica embargoul asupra vinzării de armament către regimul rasist de la Pretoria a dominat prima zi a conferinței primilor miniștri ai statelor membre ale Commonwealthului, deschisă joi la Singapore.

Făcîndu-se interpretul unui mare număr de state africane și asiatiche membre ale Commonwealth-ului, președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a propus spănzilor la reuniune să sennneze o Declarație de principii care să cuprîndă angajamentul de a refuza orice sprijin regimurilor care practică discriminarea rasială. A-

ASASINAT POLITIC ÎN GUATEMALA

UN NOU ASASINAT POLITIC a fost comis miercuri în Guatemala. Victimă este deputatul de stînga Adolfo Mijangos, care în plin tîrnec al capitalii guatemaltece, a fost împuşcat de un grup de neocoscui. Mijangos a fost profesor de științe juridice și sociale la Universitatea din San Carlos.

COMMONWEALTH LA ORA ÎNTREBĂRILOR

Creat pe ruinele fostului imperiu colonial al Angliei, Commonwealth — „comunitatea britanică de națiuni” — este o asociație de țări și teritorii care,

dispersate geografic pe toate continentele, însumează 22 la sută din suprafața terestră a globului și aproape un sfert din populația lui. Ideea organizării unui Commonwealth a apărut după 1926 cînd au fost elaborate tezele principale ale „statului dominionelor”: în 1931 a fost adoptat statutul Westminsterului care dădea acestor țeze o bază juridică; în 1932 la Ottawa au fost parafate noi acorduri care urmăreau pe baza unor „preferințe imperiale”, îngrădirea asocierii altor state.

Barbados, Mauritius, Swazilandă, Tonga, Samoa, de vest, Fiji și Nauru (membru cu statut special). În Commonwealth sint incluse și teritoriile dependente de (sau statele asociate cu) țările independente, membre ale organizației, care, împreună, furnizează mare parte din producția mondială de cereale și materii prime, deținînd o treime din comerțul capitalist. În afara a două elemente de apropiere: limba engleză predominantă și aceste țări și legăturile comerciale, Commonwealth este o organizație foarte eterogenă atît în ceea ce privește structura politică cît și dezvoltarea economică. Relațiile economice dintre membri se bazează pe sistemul „preferințelor imperiale” care, teoretic, ar trebui să asigure înlesniri vamale reciproce, să faciliteze un comerț avantajos pentru toate țările. Sistemul în sine s-a dovedit, însă, un instrument folosit de Marca Britanică în menținerea rolului ei de lider. Ascunzîndu-se concurența internațională a determinat scăderea eficienței sistemului preferențelor tarifare și, ca urmare, declinul legăturilor economice, dintre țările Commonwealthului.